

Goedenavond Dames en Heren,

Wij zijn zoals u al heeft kunnen zien in de flyers en vooraankondigingen leerlingen van het Thomas a Kempis college. Onze school is door de stichting Thomas a Kempis benaderd om leerlingen te vragen of zij een frisse jeugdige inbreng wilden inbrengen op een avond als deze. Mijn klas werd toen benaderd door een docente Nederlands en zo zijn wij hier vanavond aanbeland. Nu moet ik eerlijk bekennen dat wij van de naamgever van onze school minder wisten dan die van naamgevers van andere middelbare scholen hier in Zwolle zoals bijvoorbeeld Thorbecke. Zodoende leek het ons interessant om ons eens te verdiepen in Thomas a Kempis. Nu blijkt hij een aanhanger te zijn van de Moderne Devotie, en alles wat zichzelf modern noemt wekt natuurlijk de aandacht van onze generatie. Dat brengt ons bij ons onderwerp. U heeft de titel 'doe maar niet te grijs' waarschijnlijk al zien staan, en nu kunt u denken, die twee hopen op lekker weer zonder wolken en regen.

Maar met onze titel doelen wij op iets anders, op het geringe aantal jongeren en de aanwas van hen binnen het geloof. Wat zou Thomas a Kempis er van zeggen? En zou hij er iets aan kunnen doen.

Er zijn twee redenen te noemen waardoor er minder jongeren te vinden zijn binnen de kerk. De eerste is dat de kerk niet meer tot de belevingswereld van jongeren hoort nu er zoveel andere media zijn waar interesses van jongeren naar uitgaan. Hierover later meer. Een tweede is dat jongeren zich niet meer herkennen in de kerk, en daardoor afhaken.

De pubertijd is een moeilijke leeftijd, (zegt de ervaringsdeskundige voor u), en ik ben mij ouders er toch erg dankbaar voor dat ik door een goede opvoeding nu vooruit kan komen in het leven. Ik heb een christelijke opvoeding gehad en ken en waardeer dus de normen en waarden van het geloof. Maar ik ben ook niet roomser dan de paus hoor, ik heb niet het rotsvaste geloof in Jezus en God dat velen onder u wel hebben en ik moet ook bekennen dat ik het boek "in navolging van Christus" niet heb gelezen. Maar wellicht als ik mijn studentenleven achter me heb gelaten en een ander levensmotto heb aangemeten dan alleen: 'pluk de dag', komt het er nog eens van dat ik het boek van Thomas a Kempis ga lezen. Als ik de jeugd zou moeten opdelen in groepjes, dan zou ik mezelf in groep 2 plaatsen. Groep 1 gelooft in God en zal dit geloof ook nooit meer verliezen, dit zijn de weinige jongeren die je nog in de kerk vindt. Het is belangrijk dat deze jongeren behouden worden door leuke initiatieven als jeugdkampen, EO jongerendagen, jeugdkoren begeleid door een drumstel en een pastoor die iedere keer een ander kleurtje aan de dienst geeft. Dan groep 2, zij kennen het geloof, alleen zijn zij hier langzaam van God afgestapt. Deze mensen zullen echter dankzij religieuze normen en waarden op het rechte pad blijven. Thomas a Kempis zal dit met me eens zijn: Als je het rechte pad maar volgt dan komt je Jezus vanzelf weer tegen als Hij en jijzelf hier maar weer open voor staan. Groep 3 heeft niets met het geloof en zij zullen, mits zij degelijke normen en waarden niet ergens anders vandaan halen, snel van het rechte pad afwijken.

Groep 2 en 3 zul je niet zo snel in de kerk tegenkomen, in ieder geval niet tijdens hun studentenleven. Maar mijn vraag aan u, is het zo erg dat wij niet in de kerk zitten? Wat wilt u voor de jeugd van tegenwoordig? Wilt u het grootste geloof worden, of wilt u dat de jeugd ook een fijn leven krijgt en misschien in de hemel eindigt? Ik denk dat laatste. Dat houdt dan dus in dat tijdens de opvoeding een goede basis gelegd moet worden voor het verdere leven waarin wij goede keuzes kunnen maken. Thomas a Kempis koos ervoor om rond zijn 19e in het klooster te gaan. Ik denk dat wij tegenwoordig wat dat betreft een iets andere afweging zullen maken, maar dat je als de basis in je opvoeding gelegd is, dat je niet altijd de keuze hoeft te maken van het geloof af. Bovendien is het vaak zo dat je 'het licht' pas op latere

leeftijd ziet, en dit kan alleen als de fundering vroeger is gelegd en je niet te ver van het rechte pad bent afgedwaald.

Ik denk dat de kerk ernaar moet streven om groep 3 zo klein mogelijk te maken, leer iedereen het verschil tussen goed en kwaad en respectvol met je naasten om te gaan. Zo heeft iedereen de vrijheid om te kiezen voor het geloof of niet. De kerk kan dan proberen om jongeren aan zich te binden door leuke dingen te organiseren als kennismaking met of verdieping in het geloof, zo kan iedereen zijn eigen mening vormen en eigen keuzes maken. Want u en ik weten dat jongeren niet een mening of gedachte opgelegd kunnen krijgen. Als een volwassene ja zegt, dan zeggen wij nee. Als je de kans krijgt zelf een mening te vormen, zeggen wij misschien ook wel ja. Is het niet direct in de navolging van Christus of Thomas a Kempis dan is het wel in de navolging van sterren zoals Ronaldinho en Ronald die even een kruisje slaan voordat ze het veld op komen. Of zangers met een kruisje om hun nek, er zijn genoeg voorbeelden van een hippe gelovigen, je moet alleen de kans krijgen om om je heen te kijken en niet in een hoek geduwd worden zodat je bij voorbaad al de andere kant op kijkt. Dan nog een stukje zelfreflectie voor de kerk. Jongeren willen tegenwoordig in een individualiserende samenleving graag wat bereiken. Snel resultaat zien. Een kerk die zich inzet voor armen en bijvoorbeeld AIDS-wezen in Afrika trekt sneller mijn aandacht dan een kerk die vanuit Rome door een zwaar conservatieve Paus regeltjes opgelegd krijgt. Daardoor kies ik liever voor vrijheid en zet een streep door mijn kerkbezoekjes. Als de kerk weer meer een eigen geluid en hulpverlenende uitstraling zou krijgen, zou ik misschien weer sneller naar de kerk gaan. Zo zie je als jongere het nut in van een relatie onderhouden met de kerk.

Hoe krijg je dan zo'n uitstraling? Kom meer terecht in de belevingswereld van jongeren. Bijvoorbeeld door TV of radio. Vroeger ging je naar school, naar huis en naar je vrienden en naar de kerk. Tegenwoordig gaan jongeren niet meer vaak naar de kerk en verdwijnt de kerk uit de belevingswereld. Via allerlei media kun je weer de aandacht op jezelf vestigen. En als je dan ook een goed verhaal hebt waarom jongeren zich zouden moeten aansluiten bij de kerk, dan komt de jongere generatie weer aan boord.

Tot slot nog een voorbeeld van hoe het kan gaan. Twee vrienden van me, ze zijn beiden wel gelovig, werken af en toe vrijwillig bij Athletes in Action. Dan kun je sporten en spelen eigenlijk voor iedereen, en na afloop kun je napraten over Jezus en zijn leer. Zo kom je in de belevingswereld van jongeren, leg je een goede basis wat betreft normen en waarden, en kun je via een leuke manier ervoor zorgen dat jongeren zich aansluiten bij het geloof.

Thomas a Kempis zomeravondontmoeting

“Doe maar niet te grijs”, Wat zou Thomas er van zeggen?

Door Maxime Welten en Bas Bredewold
Leerlingen Thomas a Kempis college Zwolle

Zwolle, 30 JUNI 2007

Het aantal jongeren binnen de kerk neemt de laatste jaren af. Wat is hiervan de oorzaak? Het gedachtegoed bereikt jongeren niet meer, en de manier waarop het dan wel gebeurt stoot jongeren af.

Als je gaat kijken naar mogelijke oplossingen dan moet je je doelgroep in kaart brengen. De ene groep jongeren moet je proberen te behouden door leuke jeugd aansprekende dingen te organiseren en jongeren hierbij de mogelijkheid zelf te betrekken en ze de kans te geven een eigen geluid te hebben. De andere groep moet je vooral niet dwingen bij de kerk te komen maar via verschillende media een zo goed mogelijk en voor hen aantrekkelijk beeld te geven van het geloof en de kerk, en ze zo aan je te binden. Nog veel belangrijker is dat je probeert elke jongere in ieder geval fundamentele normen en waarden bij te brengen waarop ze dan hun hele leven verder kunnen bouwen en misschien wel de keus maken voor God.

Een mooi voorbeeld is Athletes in Action. Dan kun je sporten en spelen combineren met Jezus en Zijn leer. Zo kom je in de belevingswereld van jongeren, leg je een goede basis wat betreft normen en waarden, en kun je via een leuke manier ervoor zorgen dat jongeren zich aansluiten bij het geloof.